

Satyanarayan Pūja Katha ;
Sri Venkateshwar Mudranalaya.- Bombay, 1966

25375

श्रीवैकुण्ठपतये श्रीसत्यनारायणाय नमः ।

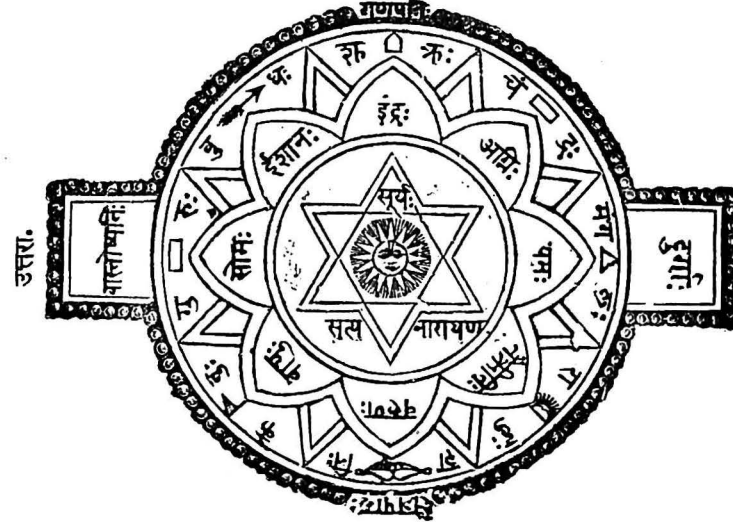

श्रीसत्यनारायणव्रतसामग्री.

पूर्वा.

- १ कदलास्तंभाः.
- २ आम्रपल्लवतोरणम्.
- ३ पंचपल्लवाः.
- ४ सुवर्णमूर्तिः.
- ५ कलशः.
- ६ यज्ञोपवीतम्.
- ७ पंचरत्नानि.
- ८ वस्त्रोपवस्त्रे.
- ९ तंडुलाः.
- १० कुंकुमम्.
- ११ अवीरः.
- १२ गुलालः.
- १३ धूपः.
- १४ पुष्पाणि.
- १५ तुलसीदलानि.

॥१॥

- १६ नारिकेलफलम्.
- १७ तांबूलदलानि.
- १८ पूगीफलानि.
- १९ नानाफलानि.
- २० माला.
- २१ पंचामृतपदार्थाः
दुग्धं, दधि, घृतं, मधु,
शकरा.
- २२ पुण्याहवाचनकलशः
- २३ भगवदर्थं पीठम्.
- २४ पीठम्.
- २५ रंगबल्लयर्थं रंगाः
- २६ दक्षिणार्थं द्रव्यम्.
- २७ नैवेद्यार्थं प्रसादपदार्थाः
- ११ घृतं ११ शकरा ११ दुग्धं
- ११ गोधूमचूर्णं ११ कदलीफलम्

॥ अथ सत्यनारायणपूजाकथा प्रारभ्यते ॥

पुनर्मुद्रणादिसर्वाधिकार "श्रीवेङ्कटेश्वर" यन्त्रालयाव्यक्षने स्वार्थीन रक्खा है।

INSTITUTE OF ADVANCED

Acc. No. 25375

Date. 5.8.68

स.ना.

॥ ३ ॥

र्हाद्युमद्विभातिक्रतुमज्जनेषु ॥ यद्दीदयच्छवसऋतप्रजाततदस्मासुद्रविण
धेहिचित्रम् ॥ ५ ॥ बृहस्पतये नमः ॥ अन्नात्परिस्रुतोरसंब्रह्मणाव्यपिव
त्क्षत्रंपयः सोमंप्रजापतिः ॥ ऋतेनसत्यमिंद्रियंविपान २ शुक्रमंधसइंद्रस्ये
न्द्रियमिदंपयोऽमृतंमधु ॥ ६ ॥ शुक्राय नमः ॥ शन्नोदेवीरभिष्टय आपो
भवन्तु पीतये ॥ शंय्योरभिस्रवंतुनः ॥ ७ ॥ शनैश्वराय नमः ॥ कयानश्चि
त्रआभुवदूतीसदावृधः सखा ॥ कयाशचिष्टयावृता ॥ ८ ॥ राहवे नमः ॥
केतुंकृण्वन्नकेतवेपेशोमर्याऽअपेशसे ॥ समुषद्विरजायथाः ॥ ९ ॥ के
तवे नमः ॥ गणानांत्वाइत्यनेनगणेशंपूजयेत् ॥ १० ॥ ब्रह्मजज्ञानंप्रथमं
पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचोवेनआवः । सबुध्न्याउपमाअस्यविष्ठा सतश्चयो

सु.

॥ ३ ॥

निमसतश्चविवः ॥ ११ ॥ ब्रह्मणे नमः ॥ विष्णोरराटमसिविष्णोःश्रुप्त्रेस्थो
विष्णोः स्यूरसिविष्णोर्ध्रुवोसि ॥ वैष्णवमसिविष्णवेत्वा ॥ १२ ॥ विष्णवे
नमः ॥ नमः शंभवायचमयोभवायच ॥ नमः शंकरायचमयस्करायच
नमः शिवायचशिवतरायच ॥ १३ ॥ शिवाय नमः ॥ श्रीश्रुतेलक्ष्मीश्रुप
तन्यावहोरात्रेषार्धेनक्षत्राणिरूपमश्विनौव्यात्तम् ॥ इष्णान्निषाणामुंमइषा
णसर्वलोकंमइषाण ॥ १४ ॥ लक्ष्म्यै नमः ॥ अथ सत्यनारायणपूजाविधिः ॥
व्रती संक्रांतौ पौर्णमास्यां च दशम्यां यस्मिन्कस्मिन्दिने वा सायंकाले स्ना
नं कृत्वा पूजास्थानमागत्य आसन उपविश्याचम्य पवित्रधारणं कृत्वा
गणेशगौरीविरुणदेवतानां प्रतिष्ठावाहनं कृत्वा संकल्पं कुर्यात् ॥ अद्येत्यादि

स.ना.

॥ ४ ॥

अमुकगोत्रोऽमुकशर्माहं सकलदुरितोपशमनसर्वापच्छांतिपूर्वकसकल
मनोरथसिद्धयर्थं यथासंपादितसामग्र्या गणेशगौरीवरुणदेवतागणपत्या
दिपंचलोकपालदेवतासूर्यादिनवग्रहदेवतापूजनपूर्वकं पूर्वांगीकृतं श्रीसत्य
नारायणपूजनं कथाश्रवणं च करिष्ये ॥ गणेशादिभ्यो नमः ॥ अर्घ्यपा
द्याचमनीयस्नानगंधाक्षतपुष्पधूपदीपनैवेद्याचमनीयमुखवासतांबूलपूगीफलद्र
व्याणि तत्तन्मंत्रैः समर्पयामि ॥ एवं सूर्यादिग्रहाणां तत्तन्मंत्रैः पूजनं
कुर्यात् ॥ अथ सत्यनारायणपूजनप्रकारमाह ॥ पुष्पंगृहीत्वाध्यानंकुर्या
त् ॥ ध्यायेत्सत्यंगुणातीतंगुणत्रयसमन्वितम् ॥ लोकनाथंत्रिलोकेशंकौ
स्तुभाभरणं हरिम् ॥ १ ॥ नीलवर्णपीतवस्त्रंश्रीवत्सपदभूषितम् ॥ गोविंदं

सू.

॥ ४ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ आकृष्णेनरजसावर्तमानोनिवेशयन्नमृतंमर्त्यञ्च ॥
हिरण्ययेनसवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन् ॥ १ ॥ सूर्याय नमः ॥
सूर्यमावाहयामि ॥ गंधाक्षतपुष्पाणिसमर्पयामि ॥ एवं सर्वत्र ॥ इमं देवा अस
पत्न २ सुवध्वं महतेक्षत्राय महतेज्यैष्ठ्याय महतेजानराज्यायेंद्रस्येंद्रिया
य ॥ इमममुष्यपुत्रममुष्यैपुत्रमस्यैविशेषवोमीराजासोमोऽस्माकं ब्राह्म
णाना २ राजा ॥ २ ॥ चंद्राय नमः ॥ अग्निर्मूर्द्धादिवः ककुत्पतिः पृथिव्या
अयम् ॥ अपा २ रेता २ सिजिन्वति ॥ ३ ॥ भौमाय नमः ॥ उद्धुध्यस्वाग्नेप्र
तिजागृह्णित्वमिष्टापूर्तेस २ सृजेथामयंच ॥ अस्मिन्त्सधस्थेअध्युत्तरस्मि
न्विश्वेदेवायजमानश्चसीदत ॥ ४ ॥ बुधाय नमः ॥ बृहस्पतेअतियदर्योअ

स.ना.

॥ ३ ॥

र्हाद्युमद्विभातिक्रतुमज्जनेषु ॥ यद्दीदयच्छवसऋतप्रजाततदस्मासुद्रविण
धेहिचित्रम् ॥ ५ ॥ बृहस्पतये नमः ॥ अन्नात्परिस्रुतोरसंब्रह्मणाव्यपिब
त्क्षत्रंपयः सोमंप्रजापतिः ॥ ऋतेनसत्यमिंद्रियंविपान २ शुक्रमंधसइंद्रस्ये
न्द्रियमिदंपयोऽमृतंमधु ॥ ६ ॥ शुक्राय नमः ॥ शन्नोदेवीरभिष्टय आपो
भवन्तु पीतये ॥ शंय्योरभिस्त्रवंतुनः ॥ ७ ॥ शनैश्चराय नमः ॥ कयानश्चि
त्रआभुवद्वृतीसदावृधः सखा ॥ कयाशचिष्ठयावृता ॥ ८ ॥ राहवे नमः ॥
केतुंकृण्वन्नकेतवेपेशोमर्याऽअपेशसे ॥ समुषद्भिरजायथाः ॥ ९ ॥ के
तवे नमः ॥ गणानांत्वाइत्यनेनगणेशंपूजयेत् ॥ १० ॥ ब्रह्मजज्ञानंप्रथमं
पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचोवेनआवः । सबुध्न्याउपमाअस्यविष्ठा सतश्चयो

स.

॥ ३ ॥

निमसतश्चविवः ॥ ११ ॥ ब्रह्मणे नमः ॥ विष्णोरराटमसिविष्णोःश्रुप्त्रेस्थो
विष्णोः स्यूरसिविष्णोर्ध्रुवोसि ॥ वैष्णवमसिविष्णवेत्वा ॥ १२ ॥ विष्णवे
नमः ॥ नमः शंभवायचमयोभवायच ॥ नमः शंकरायचमयस्करायच
नमः शिवायचशिवतरायच ॥ १३ ॥ शिवाय नमः ॥ श्रीश्रुतेलक्ष्मीश्रुप
त्न्यावहोरात्रेपार्श्वेनक्षत्राणिरूपमश्विनौव्यात्तम् ॥ इष्णन्निषाणासुंमइषा
णसर्वलोकंमइषाण ॥ १४ ॥ लक्ष्म्यै नमः ॥ अथ सत्यनारायणपूजाविधिः ॥
व्रती संक्रांतौ पौर्णमास्यां च दशम्यां यस्मिन्कस्मिन्दिने वा सायंकाले स्ना
नं कृत्वा पूजास्थानमागत्य आसन उपविश्याचम्य पवित्रधारणं कृत्वा
गणेशगौरीविरुणदेवतानां प्रतिष्ठावाहनं कृत्वा संकल्पं कुर्यात् ॥ अद्येत्यादि

स.ना.

॥ ४ ॥

अमुकगोत्रोऽमुकशर्माहं सकलदुरितोपशमनसर्वापच्छांतिपूर्वकसकल
मनोरथसिद्धयर्थं यथासंपादितसामग्र्या गणेशगौरीवरुणदेवतागणपत्या
दिपंचलोकपालदेवतासूर्यादिनवग्रहदेवतापूजनपूर्वकं पूर्वांगीकृतं श्रीसत्य
नारायणपूजनं कथाश्रवणं च करिष्ये ॥ गणेशादिभ्यो नमः ॥ अर्घ्यपा
द्याचमनीयस्नानगंधाक्षतपुष्पधूपदीपनैवेद्याचमनीयमुखवासतांबूलपूगीफलद्र
व्याणि तत्तन्मंत्रैः समर्पयामि ॥ एवं सूर्यादिग्रहाणां तत्तन्मंत्रैः पूजनं
कुर्यात् ॥ अथ सत्यनारायणपूजनप्रकारमाह ॥ पुष्पंगृहीत्वाध्यानंकुर्यात्
त् ॥ ध्यायेत्सत्यंगुणातीतंगुणत्रयसमन्वितम् ॥ लोकनाथंत्रिलोकेशंको
स्तुभाभरणं हरिम् ॥ १ ॥ नीलवर्णपीतवस्त्रंश्रीवत्सपदभूषितम् ॥ गोविंदं

सू.

॥ ४ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ आकृष्णेनरजसावर्तमानोनिवेशयन्नमृतंमर्त्यञ्च ॥
हिरण्ययेनसवितारथेनादेवोयातिभुवनानिपश्यन् ॥ १ ॥ सूर्याय नमः ॥
सूर्यमावाहयामि ॥ गंधाक्षतपुष्पाणिसमर्पयामि ॥ एवं सर्वत्र ॥ इमं देवा अस
पत्न २ सुवध्वंमहतेक्षत्रायमहतेज्यैष्ठ्यायमहतेजानराज्यायेंद्रस्येंद्रिया
य ॥ इमममुष्यपुत्रममुष्यैपुत्रमस्यैविशेषवोमीराजासोमोऽस्माकं ब्राह्म
णाना २ राजा ॥ २ ॥ चंद्राय नमः ॥ अग्निर्मूर्द्धादिवः ककुत्पतिःपृथिव्या
अयम् ॥ अपा २ रेता २ सिजिन्वति ॥ ३ ॥ भौमाय नमः ॥ उद्बुध्यस्वाग्नेप्र
तिजागृह्णित्वमिष्टापूर्तेस २ सृजेथामयंच ॥ अस्मिन्त्सधस्थेअध्युत्तरस्मि
न्विश्वेदेवायजमानश्चसीदत ॥ ४ ॥ बुधाय नमः ॥ बृहस्पतेअतियदर्योअ

स.ना.

॥ ५ ॥

गंधाढ्यं सुमनोहरम् ॥ विलेपनं सुरश्रेष्ठचंदनं प्रतिगृह्यताम् ॥ ९ ॥ इति चंदनम् ॥
मल्लिकादिसुगंधीनिमालत्यादीनि वैप्रभो ॥ मया हृतानि पूजार्थं पुष्पाणि प्रति
गृह्यताम् ॥ १० ॥ इति पुष्पाणि ॥ वनस्पतिरसोद्भूतो गंधाढ्यो गंध उत्तमः ॥
आग्नेयः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्यताम् ॥ ११ ॥ इति धूपम् ॥ साज्यं च वर्तिसं
युक्तं वह्निना योजितं मया ॥ दीपं गृहाण देवेश त्रैलोक्यतिमिरापहम् ॥ १२ ॥
इति दीपम् ॥ घृतपक्कहविष्यान्नं पायसंचसशर्करम् ॥ नानाविधंच नैवेद्यं वि
ष्णो मे प्रतिगृह्यताम् ॥ १३ ॥ इति नैवेद्यम् ॥ सर्वपापहरं दिव्यं गांगेयं निर्मलं ज
लम् ॥ आचमनं मया दत्तं गृह्यतां पुरुषोत्तम ॥ १४ ॥ इत्याचमनम् ॥ लवंग
कर्पूरयुतं तांबूलं सुरपूजितम् ॥ प्रीत्या गृहाण देवेश मम सौख्यं विवर्द्धय ॥ १५ ॥

स.

॥ ५ ॥

इतितांबूलम् ॥ इदंफलंमयादेवस्थापितंपुरतस्तव ॥ तेनमेसुफलावाप्ति
र्भवेज्जन्मनिजन्मनि ॥ १६ ॥ इतिफलम् ॥ चतुर्वर्तिसमायुक्तंघृतेनचसुपूरि
तम् ॥ नीराजनेनसंतुष्टोभवत्येवजगत्पतिः ॥ १७ ॥ इतिनीराजनम् ॥ यानिका
निचपापानिजन्मांतरकृतानिच ॥ तानितानिविनश्यंतिप्रदक्षिणपदेपदे ॥ १८ ॥
इतिप्रदक्षिणा ॥ ततः पुष्पांजलिंनमस्कारांश्चकृत्वास्तुवीत ॥ यन्मया
भक्तियुक्तेन पत्रंपुष्पंफलंजलम् ॥ निवेदितं च नैवेद्यं तद्गृहाणानुकंपया ॥
॥ १९ ॥ मंत्रहीनंक्रियाहीनंभक्तिहीनंजनार्दन ॥ यत्पूजितंमयादेवपरिपूर्णं
तदस्तुमे ॥ २० ॥ अमोघंपुंडरीकाक्षंनृसिंहदैत्यसूदनम् ॥ हृषीकेशंजगन्ना
थंवागीशंवरदायकम् ॥ २१ ॥ गुणत्रयंगुणातीतंगोविंदंगरुडध्वजम् ॥ जनार्द

स.ना.

॥ ६ ॥

नंजनातीतं जानकीवल्लभं हरिम् ॥ २२ ॥ प्रणमामि सदा भक्त्या नारायणम
तः परम् ॥ दुर्गमे विषमे घोरेश्चुभिः परिपीडिते ॥ २३ ॥ निस्तारय स्वसर्वेषु त
थानिष्टभयेषु च ॥ नामान्येतानि संकीर्त्य ईप्सितं फलमाप्नुयात् ॥ २४ ॥
सत्यनारायणं देवं देहं कामदं प्रभुम् ॥ लीलया विततं विश्वं येन तस्मै नमो नमः
॥ २५ ॥ इति प्रार्थना ॥ अथ कथा ॥ व्यास उवाच ॥ एकदा नैमिषा
रण्ये ऋषयः शौनकादयः ॥ पप्रच्छुर्मुनयः सर्वे मृतं पौराणिकं खलु ॥ १ ॥
ऋषय ऊचुः ॥ व्रतेन तपसा किंवा प्राप्यते वाञ्छितं फलम् ॥ तत्सर्वं श्रोतुमि
च्छामः कथय स्वमहामुने ॥ २ ॥ मृत उवाच ॥ नारदे नैव संपृष्टो भगवान्क
मलापतिः ॥ सुरर्षये यथैवाहतच्छृणु ध्वंसमाहिताः ॥ ३ ॥ एकदा नारदो योगी

मू.

अ० १

॥ ६ ॥

गोकुलानंदं ब्रह्माद्यैरपि पूजितम् ॥ २ ॥ इति ध्यानम् ॥ व्यक्ताव्यक्तस्वरूपाय
हृषीकपतये नमः ॥ मयानिवेदितो भक्त्या अध्वर्योऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ३ ॥ इत्य
ध्वर्यम् ॥ नारायणनमस्तेस्तु नरकार्णवतारक ॥ पाद्यं गृहाण देवेश मम सौख्यं वि
वर्धय ॥ ४ ॥ इति पाद्यम् ॥ मंदाकिन्यास्तु यद्द्वारि सर्वपापहरं शुभम् ॥ तदिदं क
ल्पितं देवसम्यगाचम्यतां त्वया ॥ ५ ॥ इत्याचमनीयम् ॥ स्नानं पंचामृतैर्देव
गृहाण पुरुषोत्तम ॥ अनाथनाथ सर्वज्ञगीर्वाण प्रणतिप्रिय ॥ ६ ॥ इति स्ना
नम् ॥ वेदमूक्तसमायुक्ते यज्ञसामसमन्विते ॥ सर्ववर्णप्रदे देववाससी प्रतिगृ
ह्यताम् ॥ ७ ॥ इति वस्त्रम् ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशैर्यन्निर्मितं ब्रह्मसूत्रकम् ॥ यज्ञोपवी
तदानेन प्रीयतां कमलापतिः ॥ ८ ॥ इति यज्ञोपवीतम् ॥ श्रीखंडचंदनदिव्यं

स. ना.

॥ ७ ॥

कथयस्वमहाभागतत्सर्वकथयामिते ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ मर्त्यलोके
जनाः सर्वे नानाक्लेशसमन्विताः ॥ नानायोनिसमुत्पन्नाः पच्यन्तेपापकर्म
भिः ॥ ११ ॥ तत्कथंशमयेन्नाथलघूपायेनतद्ब्रु ॥ श्रोतुमिच्छामितत्स
र्वकृपास्तियदितेमयि ॥ १२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधुपृष्टंत्वयावत्सलो
कानुग्रहकांक्षया ॥ यत्कृत्वामुच्यतेमोहात्तच्छृणुष्ववदामिते ॥ १३ ॥
व्रतमस्तिमहत्पुण्यंस्वर्गमर्त्येचदुर्लभम् ॥ तवस्नेहान्मयावत्सप्रकाशः
क्रियतेधुना ॥ १४ ॥ सत्यनारायणस्यैवव्रतंसम्यग्विधानतः ॥ कृत्वा
सद्यःसुखंभुक्त्वापरत्रमोक्षमाप्नुयात् ॥ १५ ॥ तच्छ्रुत्वाभगवद्वाक्यंनार
दोमुनिरब्रवीत् ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ किंफलंकिंविधानंचकृतंकेनैवत

सू.

अ. १

॥ ७ ॥

द्रुतम् ॥ १६ ॥ तत्सर्वविस्ताराद्ब्रह्मिकदाकार्यहितद्रुतम् ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
दुःखशोकादिशमनंधनधान्यप्रवर्धनम् ॥ १७ ॥ सौभाग्यसन्ततिकरंसर्वत्र
विजयप्रदम् ॥ यस्मिन्कस्मिन्दिनेमर्त्योभक्तिश्रद्धासमन्वितः ॥ १८ ॥
सत्यनारायणदेवयज्ञैश्चैवनिशामुखे ॥ ब्राह्मणैर्बाधवैश्चैवसहितोधर्मतत्प
रः ॥ १९ ॥ नैवेद्यंभक्तितोदद्यात्सपादंभक्तिसंयुतम् ॥ रंभाफलंघृतंक्षीरं
गोधूमस्यचचूर्णकम् ॥ २० ॥ अभावेशालिचूर्णंवाशर्करावागुडस्तथा ॥
सपादंसर्वभक्ष्याणिचैकीकृत्यनिवेदयेत् ॥ २१ ॥ विप्रायदक्षिणांदद्यात्क
थांश्रुत्वाजनैः सह ॥ ततश्चबंधुभिः सार्धंविप्रांश्चप्रतिभोजयेत् ॥ २२ ॥
प्रसादंभक्षयेद्भक्त्यानृत्यगीतादिकंचरेत् ॥ ततश्चस्वगृहंगच्छेत्सत्यना

स. ना.

॥ ८ ॥

रायणंस्मरन् ॥ २३ ॥ एवंकृतेमनुष्याणांवाञ्छासिद्धिर्भवेदध्रुवम् ॥ वि
शेषतः कलियुगेलघूपायोस्तिभूतले ॥ २४ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणेरेवाखंडे
सत्यनारायणकथायांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथान्य
त्संप्रवक्ष्यामिकृतंयेनपुराद्विज ॥ कश्चित्काशीपुरेरम्येह्यासीद्विप्रोऽतिनि
र्धनः ॥ १ ॥ क्षुत्तृड्भ्यांव्याकुलोभूत्वानित्यंबभ्रामभूतले ॥ दुःखितंब्राह्म
णंदृष्ट्वाभगवान्ब्राह्मणप्रियः ॥ २ ॥ वृद्धब्राह्मणरूपस्तंप्रच्छद्विजमाद
रात् ॥ किमर्थंभ्रमसेविप्रमहीं नित्यंसुदुःखितः ॥ ३ ॥ तत्सर्वंश्रोतुमि
च्छामिकथ्यतांद्विजसत्तम ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणोतिदरिद्रो
ऽहंभिक्षार्थं वैभ्रमेमहीम् ॥ ४ ॥ उपायंयदिजानासिकृपयाकथयप्रभो ॥

सू.

अ. २

॥ ८ ॥

परानुग्रहकांक्षया ॥ पर्यटन्विविधाँल्लोकान्मर्त्यलोकमुपागतः ॥ ४ ॥
ततोदृष्ट्वाजनान्सर्वान्निनाक्लेशसमन्वितान् ॥ नानायोनिसमुत्पन्नान्क्लृश्य
मानान्स्वकर्मभिः ॥ ५ ॥ केनोपायेनचैतेषां दुःखनाशोभवेद्ध्युवम् ॥ इति
संचित्यमनसा विष्णुलोकंगतस्तदा ॥ ६ ॥ तत्रनारायणंदेवं शुक्लवर्णं च
तुर्भुजम् ॥ शंखचक्रगदापद्मवनमालाविभूषितम् ॥ ७ ॥ दृष्ट्वातंदेवदेवेशं
स्तोतुंसमुपचक्रमे ॥ नारद उवाच ॥ नमोवाङ्मनसातीतरूपायानंतश
क्तये ॥ ८ ॥ आदिमध्यांतहीनायनिर्गुणायगुणात्मने ॥ सर्वेषामादिभू
तायभक्तानामार्तिनाशिने ॥ ९ ॥ श्रुत्वास्तोत्रंततोविष्णुर्नारदंप्रत्यभाषत ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ किमर्थमागतोसित्वं किं ते मनसिवर्तते ॥ १० ॥

स. ना.

॥ ९ ॥

कालंचमासिमासिव्रतंकृतम् ॥ एवंनारायणस्येदं व्रतंकृत्वा द्विजोत्तमः ॥ १२ ॥
सर्वपापविनिर्मुक्तो दुर्लभं मोक्षमाप्तवान् ॥ व्रतमस्य यदा विप्राः पृथिव्यां सं
करिष्यति ॥ १३ ॥ तदैव सर्वदुःखंचमनुजस्य विनश्यति ॥ एवंनारायणे
नोक्तं नारदाय महात्मने ॥ १४ ॥ मया तत्कथितं विप्राः किमन्यत्कथयामि
वः ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ तस्माद्विप्राच्छ्रुतं केन पृथिव्यांचरितं मुने ॥
तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामः श्रद्धास्माकं प्रजायते ॥ १५ ॥ मृत उवाच ॥ ॥ शृणु
ध्वं मुनयः सर्वे व्रतं येन कृतं भुवि ॥ एकदा सद्विजवरो यथा विभव विस्तरैः ॥ १६ ॥
बंधुभिः स्वजनैः सार्धं व्रतं कर्तुं समुद्यतः ॥ एतस्मिन्नंतरे काले काष्ठक्रेता समा
गमत् ॥ १७ ॥ बहिः काष्ठंच संस्थाप्य विप्रस्य गृहमाययौ ॥ तृष्णया पी

मू.

अ. २

॥ ९ ॥

डितात्माचट्टाविप्रंकृतव्रतम् ॥ १८ ॥ प्रणिपत्यद्विजंप्राहकिमिदंक्रियते
त्वया ॥ कृतेकिंफलमाप्नोतिविस्तराद्दमेप्रभो ॥ १९ ॥ विप्र उवाच ॥
सत्यनारायणस्येदंव्रतंसर्वेप्सितप्रदम् ॥ तस्यप्रसादान्मेसर्वधनधान्यादि
कंमहत् ॥ २० ॥ तस्मादेतद्व्रतंज्ञात्वा काष्ठक्रेतातिहर्षितः ॥ पपौजलंप्र
सादंचभुक्त्वासनगरंययौ ॥ २१ ॥ सत्यनारायणंदेवंमनसाइत्यचिंतयत् ॥
काष्ठविक्रयतोग्रामेप्राप्यतेचाद्ययद्धनम् ॥ २२ ॥ तेनैवसत्यदेवस्यकरिष्ये
व्रतमुत्तमम् ॥ इतिसंचिंत्यमनसाकाष्ठंकृत्वातु मस्तके ॥ २३ ॥ जगामनग
रेरम्येधनिनांयत्रसंस्थितिः ॥ तद्दिनेकाष्ठमूल्यंचद्विगुणंप्राप्तवानसौ ॥ २४ ॥
ततः प्रसन्नहृदयः सुपकंकदलीफलम् ॥ शर्कराघृतदुग्धंचगोधूमस्यचचूर्ण

स.ना.

॥ १० ॥

कम् ॥ २५ ॥ कृत्वैकत्रसपादंचगृहीत्वास्वगृहंययौ ॥ ततोबंधून्समाहू
यचकारविधिनाव्रतम् ॥ २६ ॥ तद्गतस्यप्रभावेणधनपुत्रान्वितोभवत् ॥
इहलोकेसुखंभुक्त्वाचांतेसत्यपुरंययौ ॥ २७ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे
रेवाखंडेसत्यनारायणव्रतकथायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ सूत उवाच ॥ ॥
पुनरग्रेप्रवक्ष्यामिशृणुध्वंमुनिसत्तमाः ॥ पुराचोल्कामुखोनामनृपश्चासी
न्महीपतिः ॥ १ ॥ जितेंद्रियः सत्यवादीययौदेवालयंप्रति ॥ दिनेदिने
धनं दत्त्वाद्विजान्संतोषयन्सुधीः ॥ २ ॥ भार्यातस्यप्रपुग्धाचसरोजवद
नासती ॥ भद्रशीलानदीतीरेसत्यस्यव्रतमाचरत् ॥ ३ ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्र
साधुरेकःसमागतः ॥ वाणिज्यार्थंबहुधनैरनेकैःपरिपूरितः ॥ ४ ॥ नावंसंस्था

सू.

अ. ३

॥ १० ॥

॥ वृद्धब्राह्मण उवाच ॥ ॥ सत्यनारायणोविष्णुर्वाञ्छितार्थफलप्रदः ॥
॥ ५ ॥ तस्यत्वंपूजनंविप्रकुरुष्वव्रतमुत्तमम् ॥ यत्कृत्वासर्वदुःखेभ्यो
मुक्तोभवतिमानवः ॥ ६ ॥ विधानंचव्रतस्यापिविप्रायाभाष्ययत्नतः ॥
सत्यनारायणो वृद्धस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ७ ॥ तद्गतंसंकरिष्यामियदु
क्तंब्राह्मणेनवै ॥ इतिसंचिंत्यविप्रोऽसौरात्रौनिद्रानलब्धवान् ॥ ८ ॥
ततः प्रातः समुत्थायसत्यनारायणव्रतम् ॥ करिष्यइतिसंकल्प्यभिक्षा
र्थमगमद्द्विजः ॥ ९ ॥ तस्मिन्नेवदिनेविप्रः प्रचुरंद्रव्यमाप्तवान् ॥ तेनैव
बन्धुभिःसार्धंसत्यस्यव्रतमाचरत् ॥ १० ॥ सर्वदुःखविनिर्मुक्तःसर्वसंपत्स
मन्वितः ॥ बभूवसाद्विजश्रेष्ठोव्रतस्यास्यप्रभावतः ॥ ११ ॥ ततः प्रभृति

स.ना.

॥ ११ ॥

त्ताऽभवद्धर्मपरायणा ॥ गर्भिणीसाभवत्तस्यभार्यासत्यप्रसादतः ॥ १२ ॥
दशमेमासिवैतस्याः कन्यारत्नमजायत ॥ दिनेदिनेसाववृधेशुकुपक्षेयथा
शशी ॥ १३ ॥ नाम्नाकलावतीचेतितन्नामकरणंकृतम् ॥ ततोलीलावती
प्राहस्वामिनंमधुरंवचः ॥ १४ ॥ नकरोषिकिमर्थवैपुरासंकल्पितं व्रतम् ॥
॥ साधुरुवाच ॥ ॥ विवाहसमयेत्वस्याः करिष्यामि व्रतं प्रिये ॥ १५ ॥ इति
भार्यासमाश्वास्यजगामनगरंप्रति ॥ ततः कलावतीकन्याववृधेपितृवे
श्मनि ॥ १६ ॥ दृष्ट्वा कन्यां ततः साधुर्नगरेसखिभिः सह ॥ मंत्रयित्वा
दुतंदूतंप्रेषयामासधर्मवित् ॥ १७ ॥ विवाहार्थंचकन्यायावरंश्रेष्ठंविचा
रय ॥ तेनाज्ञप्तश्चदूतोऽसौकांचनंनगरंययौ ॥ १८ ॥ तस्मादेकं वणिकपु

मू.

अ. ३

॥ ११ ॥

त्रंसमादायागतोहिसः ॥ दृष्ट्वा तु सुन्दरं बालं वणिक्पुत्रं गुणान्वितम् ॥ १९ ॥
ज्ञातिभिर्बन्धुभिः सार्द्धं परितुष्टेन चेतसा ॥ दत्तवान्साधुः पुत्राय कन्यां विधि
विधानतः ॥ २० ॥ ततो भाग्यवशात्तेन विस्मृतं व्रतमुत्तमम् ॥ विवाहसमये
तस्यास्तेन रुष्टोऽभवत्प्रभुः ॥ २१ ॥ ततः कालेन नियतो निजकर्म विशारदः ॥
वाणिज्याय ततः शीघ्रं जामातृसहितो वणिक् ॥ २२ ॥ रत्नसारपुरे रम्ये गत्वा
सिंधुसमीपतः ॥ वाणिज्यमकरोत्साधुर्जामात्राश्रीमता सह ॥ २३ ॥ तौ गतौ
नगरे रम्ये चंद्रकेतोर्नृपस्य च ॥ एतस्मिन्नेव काले तु सत्यनारायणः प्रभुः ॥ २४ ॥
भ्रष्टप्रतिज्ञमालोक्य शापं तस्मै प्रदत्तवान् ॥ दारुणं कठिनं चास्य महदुःखं
भविष्यति ॥ २५ ॥ एकस्मिन् दिवसे राज्ञो धनमादाय तस्करः ॥ तत्रैव

स.ना.

॥१२॥

चागतश्चौरोवणिजौयत्रसंस्थितौ ॥ २६ ॥ तत्पश्चाद्वावकान्दूतान्दृष्ट्वाभी
तेनचेतसा ॥ धनंसंस्थाप्यतत्रैवसतुशीघ्रमलक्षितः ॥ २७ ॥ ततोद्भूताःसमा
यातायत्रास्तेसजनोवणिक्र ॥ दृष्ट्वानृपधनंतत्रबद्धानीतौवणिकसुतौ ॥ २८ ॥
हर्षेणधावमानाश्चप्रोचुर्नृपसमीपतः ॥ तस्करौद्वौसमानीतौवलोक्याज्ञा
पयप्रभो ॥ २९ ॥ राज्ञाज्ञप्तैस्ततः शीघ्रं दृढंबद्धातुताबुभौ ॥ स्थापितौ
द्वौमहादुर्गेकारागारेऽविचारतः ॥ ३० ॥ माययासत्यदेवस्य न श्रुतंकैस्तयो
र्वचः ॥ अतस्तयोर्धनंराज्ञागृहीतंचंद्रकेतुना ॥ ३१ ॥ तच्छापाच्चतयोर्गे
हेभार्याचैवातिदुःखिता ॥ चौरिणापहृतंसर्वगृहेयच्चस्थितंधनम् ॥ ३२ ॥
आधिव्याधिसमायुक्ताक्षुत्पिपासातिदुःखिता ॥ अन्नचिंतापराभूत्वावभ्रा
मचगृहेगृहे ॥ कलावतीतुकन्यापिवभ्रामप्रतिवासरम् ॥ ३३ ॥ एकस्मिन्दिवसे

सू.

अ. ३

॥१२॥

प्यतत्तीरेजगामनृपतिंप्रति ॥ दृष्ट्वासत्रतिनंभूपंप्रच्छविनयान्वितः ॥ ५ ॥
साधुरुवाच ॥ किमिदंकुरुषेराजन्भक्तियुक्तेनचेतसा ॥ प्रकाशंकुरुतत्सर्वेश्रो
तुमिच्छामिसांप्रतम् ॥ ६ ॥ राजोवाच ॥ ॥ पूजनंक्रियतेसाधोविष्णोरतु
लतेजसः ॥ व्रतंचस्वजनैःसार्द्धंपुत्राद्यावाप्तिकाम्यया ॥ ७ ॥ भूपस्यवचनं
श्रुत्वासाधुः प्रोवाचसादरम् ॥ सर्वकथयमेराजन्करिष्येहंतवोदितम् ॥ ८ ॥
ममापिसंततिर्नास्तिह्येतस्माज्जायतेध्रुवम् ॥ ततोनिवृत्यवाणिज्यात्सानं
दोगृहमागतः ॥ ९ ॥ भार्यायैकथितंसर्वव्रतंसंततिदायकम् ॥ तदाव्रतंकरि
ष्यामियदामेसंततिर्भवेत् ॥ १० ॥ इतिलीलावतींप्राहपत्नीं साधुः स स
त्तमः ॥ एकस्मिन्दिवसेतस्यभार्यालीलावतीसती ॥ ११ ॥ भर्तृयुक्तानंदचि

स. ना.

॥ १३ ॥

यत्त्वयाधुना ॥ नोचेत्त्वा नाशयिष्यामिसराज्यधनपुत्रकम् ॥ ४२ ॥ एवमाभा
ष्यराजानंध्यानगम्योऽभवत्प्रभुः ॥ ततः प्रभातसमयेराजाचस्वजनैः सह ॥ ४३ ॥
उपविश्य सभामध्येप्राहस्वप्रंजनं प्रति ॥ बद्धौमहाजनौशीघ्रंमोचयद्वौवणिकसुतौ
॥ ४४ ॥ इतिराज्ञो वचः श्रुत्वा मोचयित्वा महाजनौ ॥ समानीयनृपस्याग्रेप्राहुस्ते
विनयान्विताः ॥ ४५ ॥ आनीतौद्वौवणिकपुत्रौमुक्तौनिगडबंधनात् ॥ ततो महाजनौ
नत्वाचंद्रकेतुंनृपोत्तमम् ॥ ४६ ॥ स्मरंतौपूर्ववृत्तांतनोचतुर्भयविह्वलौ ॥ राजावणि
कसुतौ वीक्ष्य वचःप्रोवाचसादरम् ॥ ४७ ॥ देवात्प्राप्तंमहद्दुःखमिदानींनास्तिवैभ
यम् ॥ तदासनिगडत्यागंक्षौरकर्माद्यकारयत् ॥ ४८ ॥ वस्त्रालंकारकंदत्त्वापरितोष्य
नृपश्चतौ ॥ पुरस्कृत्यवणिकपुत्रौ वचसातोषयद्भृशम् ॥ ४९ ॥ पुरानीतंतुयद्भव्यंद्विगु

स.

अ. ३

॥ १३ ॥

णीकृत्यदत्तवान्॥प्रोवाचतौततोराजागच्छसाधोनिजाश्रमम्॥५०॥ राजानंप्रणि
पत्याहगंतव्यंत्वत्प्रसादतः॥इत्युक्तातौमहावैश्यौजगमतुःस्वगृहंप्रति ॥५१॥ इति
श्रीस्कंदपुराणेरेवाखंडेसत्यनारायणव्रतकथायांतृतीयोऽध्यायः॥३॥सूत उवाच॥
यात्रांतुकृतवान्साधुर्मगलायनपूर्विकाम् ॥ ब्राह्मणैभ्योधनंदत्त्वात्दातुनगरंययौ
॥१॥कियदूरे गतेसाधौ सत्यनारायणःप्रभुः॥जिज्ञासां कृतवान्साधोकिमस्तितव
नौस्थितम्॥२॥ततोमहाजनौमत्तौ हेलयाचप्रहस्यवै॥कथमपृच्छसिभो दंडिन्मुद्रां
नेतुंकिमिच्छसि ॥३॥ लतापत्रादिकंचैववर्ततेतरणौमम॥निष्ठुरंचवचःश्रुत्वासत्यं
भवतुतेवचः॥४॥एवमुक्त्वागतः शीघ्रंदंडीतस्यसमीपतः॥ कियदूरेततोगत्वास्थि
तः सिंधुसमीपतः॥५॥गते दंडिनि साधुश्च कृतनित्यक्रियस्तदा॥उत्थितांतरणि

स. ना.

॥१४॥

दृष्ट्वाविस्मयं परमं ययौ ॥६॥ दृष्ट्वा लतादिकं चैव मूर्च्छितो न्यपतद्भुवि ॥ लब्धसंज्ञो व
णिकपुत्रस्ततश्चितान्वितो भवत् ॥७॥ तदा तु दुहितुः कांतो वचनं चेदमब्रवीत् ॥ कि
मर्थं क्रियते शोकः शापो दत्तश्च दंडिना ॥८॥ शक्यते तेन सर्वं हि कर्तुं चात्र न संशयः ॥
अतस्तच्छरणं यामो वांछितार्थो भविष्यति ॥९॥ जामातुर्वचनं श्रुत्वा तत्संकाशं
गतस्तदा ॥ दृष्ट्वा च दंडिनं भक्त्या नत्वा प्रोवाच सादरम् ॥१०॥ क्षमस्व चापराधं मे
यदुक्तं तव सन्निधौ ॥ एवं पुनः पुनर्नत्वा महाशोकाकुलोऽभवत् ॥११॥ प्रोवाच वचनं
दंडी विलपंतं विलोक्य च ॥ मारो दीः शृणु मद्वाक्यं मम पूजा बहिर्मुखः ॥१२॥ मामव
त्राय दुर्बुद्धे लब्धं दुःखं मुहुर्मुहुः ॥ तच्छ्रुत्वा भगवद्वाक्यं स्तुतिं कर्तुं समुद्यतः ॥१३॥ सा
धुस्वाच ॥ त्वन्मायामोहिताः सर्वे ब्रह्माद्यास्त्रिदिवोकसः ॥ न जानंति गुणात्पंतवाश्च

सू.

अ. ४

॥१४॥

जाताक्षुधातीर्त्वादिजमंदिरम् ॥ गत्वापश्यद्भ्रतंतत्रसत्यनाराणस्यच ॥ ३४ ॥ उपविश्य
कथांश्रुत्वावरंप्रार्थितवत्यपि ॥ प्रसादभक्षणंकृत्वाययौरात्रौगृहंप्रति ॥ ३५ ॥ माता
कलावतीकन्यांकथयामासप्रेमतः ॥ पुत्रिरात्रौस्थिता कुत्रकिंतेमनसिवर्तते ॥ ३६ ॥
कन्याकलावतीप्राहमातरंप्रतिसत्वरम् ॥ द्विजालयेव्रतंमातर्दृष्टंवांछितसिद्धिदम्
॥ ३७ ॥ तच्छ्रुत्वाकन्यकावाक्यंव्रतं कर्तुंसमुद्यता ॥ सामुदातुवणिग्भार्यासत्य
नारायणस्यच ॥ ३८ ॥ व्रतंचक्रेसैवसाध्वीबंधुभिःस्वजनैःसह ॥ भर्तृजामातरौ
क्षिप्रमागच्छेतांस्वमाश्रमम् ॥ ३९ ॥ अपराधंचमेभर्तुर्जामातुः क्षंतुमर्हसि ॥
व्रतेनानेनतुष्टोसौसत्यनारायणः पुनः ॥ ४० ॥ दर्शयामासस्वप्रंहिचंद्रकेतुंनृपो
त्तमम् ॥ बांदिनौमोचयप्रातर्वणिजौनृपसत्तम ॥ ४१ ॥ देयंधनंचतत्सर्वगृहीतं

स. ना.

॥१५॥

क्यंमहाहर्षवतीसती ॥ सत्यपूजा ततः कृत्वाप्रोवाच तनुजाँ प्रति॥२३॥ ब्रजामि
शीघ्रमागच्छसाधुसंदर्शनायच ॥ इतिमातृवचः श्रुत्वाव्रतंकृत्वासमाप्यच॥
॥२४॥ प्रसादंचपरित्यज्यगतासापिपतिंप्रति॥तेनरुष्टः सत्यदेवोभर्तारंतरणितथा
॥२५॥संहृत्यचधनैः सार्द्धंजलेतस्यावमज्जयत्॥ततः कलावतीकन्यानविलोक्य
निजंपतिम् ॥२६॥ शोकेनमहतातत्ररुदती चापतद्भुवि॥ दृष्ट्वातथाविधांनावंक
न्याचबहुदुःखिताम्॥२७॥भीतेनमनसा साधुः किमाश्चर्यमिदं भवेत्॥चिंत्यमा
नाश्च ते सर्वे बभूवुस्तरिवाहकाः ॥२८॥ ततोलीलावतीकन्या दृष्ट्वासाविह्वलाभ
वत् ॥ विललापातिदुःखेनभर्तारंचेदमब्रवीत् ॥२९॥ इदानींनौकयासार्द्धकथंसोऽ
भूदलक्षितः॥नजानेकस्यदेवस्यहेलयाचैवसाहृता ॥३०॥ सत्यदेवस्यमाहात्म्यं

स.

अ. ४

॥१५॥

ज्ञातुं वाकेन शक्यते ॥ इत्युक्त्वा विललापैव ततश्च स्वजनैः सह ॥ ३१ ॥ ततो लीलावती
कन्यां क्रोडे कृत्वा रुरोद ह ॥ ततः कलावती कन्या नष्टे स्वामिनि दुःखिता ॥ ३२ ॥ गृही
त्वा पादुके तस्यानुगंतुं च मनोदधे ॥ कन्यायाश्चरितं दृष्ट्वा सर्भायः सज्जनो वणिकः ॥
॥ ३३ ॥ अतिशोकेन संतप्तश्चित्तयामास धर्मवित् ॥ हृतं वासत्यदेवेन भ्रान्तो हं सत्यमा
यया ॥ ३४ ॥ सत्यपूजां करिष्यामि यथा विभवविस्तरैः ॥ इति सर्वान्समाहूय कथयि
त्वामनोरथम् ॥ ३५ ॥ नत्वा च दण्डवद्भूमौ सत्यदेवं पुनः पुनः ॥ ततस्तुष्टः सत्यदेवो
दीनानां परिपालकः ॥ ३६ ॥ जगाद वचनं चैनं कृपया भक्तवत्सलः ॥ त्यक्त्वा प्रसादं
ते कन्यापतिं द्रष्टुं समागता ॥ ३७ ॥ अतोऽदृष्टो भवत्तस्याः कन्यकायाः पतिर्ध्रुवम् ॥
गृहं गत्वा प्रसादं च भुक्त्वा सायाति चेत् पुनः ॥ ३८ ॥ लब्धभर्त्री सुतासाधो भवि

स.ना.

॥ १६ ॥

ष्यति न संशयः ॥ कन्यका तादृशं वाक्यं श्रुत्वा गगनमंडलात् ॥ ३९ ॥ क्षिप्रं तदा
गृहं गत्वा प्रसादं च बुभोजसा ॥ सापश्चात् पुनरागत्य ददर्श सजनं पतिम् ॥ ४० ॥ ततः
कलावती कन्या जगाद पितरं प्रति ॥ इदानीं च गृहं याहि विलंबं कुरुषे कथम् ॥ ४१ ॥
तच्छ्रुत्वा कन्यका वाक्यं संतुष्टो भूद्राणिकमुतः ॥ पूजनं सत्यदेवस्य कृत्वा विधिविधा
नतः ॥ ४२ ॥ धनैर्बधुगणैः सार्धं जगाम निजमंदिरम् ॥ पौर्णमास्यां च संक्रांतौ कृतवा
न्सत्यपूजनम् ॥ ४३ ॥ इह लोके सुखं भुक्त्वा चांते सत्यपुरं ययौ ॥ (अवैष्णवानामप्राप्यं
गुणत्रयविवर्जितम्) ॥ ४४ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे रेवाखंडे सत्यनारायणव्रतकथायां
चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ अथान्यच्च प्रवक्ष्यामि शृणुध्वं
मुनिसत्तमाः ॥ आसीत्तुंगध्वजो राजा प्रजापालनतत्परः ॥ १ ॥ प्रसादं स

म.

अ. ५

॥ १६ ॥

र्यमिदं प्रभो ॥ १४ ॥ मूढोहं त्वां कथंजानेमोहितस्तवमायया ॥ प्रसीद पूजयिष्या
मियथाविभवविस्तरैः ॥ १५ ॥ पुरावित्तंचतत्सर्वं त्राहिमांशरणागतम् ॥ श्रुत्वाभक्ति
युतं वाक्यंपरितुष्टोजनार्दनः ॥ १६ ॥ वरंचवांछितंदत्त्वातत्रैवांतर्दधे हरिः ॥ ततो
नावं समारुह्यदृष्ट्वावित्तप्रपूरिताम् ॥ १७ ॥ कृपया सत्यदेवस्यसफलंवांछितंमम ॥ इ
त्युक्त्वास्वजनैः सार्धं पूजांकृत्वायथाविधि ॥ १८ ॥ हर्षेणचाभवत्पूर्णः सत्यदेवप्रसा
दतः ॥ नावंसंयोज्ययत्नेनस्वदेशगमनंकृतम् ॥ १९ ॥ साधुर्जामातरंप्राहपश्यरत्नपु
रीमम ॥ द्रुतंचप्रेषयामासनिजवित्तस्यरक्षकम् ॥ २० ॥ ततोसौनगरंगत्वासाधुभार्या
विलोक्यच ॥ प्रोवाचवांछितंवाक्यंनत्वाबद्धांजलिस्तदा ॥ २१ ॥ निकटेनगरस्यैवजा
मात्रासहितोवाणिक् ॥ आगतोबंधुवर्गेश्चवित्तैश्चबहुभिर्युतः ॥ २२ ॥ श्रुत्वाद्द्रुतमुखाद्वा

स.ना.

॥१७॥

भम् ॥ शृणोतिचकथांपुण्यांभक्तियुक्तः फलप्रदाम् ॥१०॥ धनधान्यादिकंतस्य
भवेत्सत्यप्रसादतः॥दरिद्रोलभतेवित्तंबद्धोमुच्येतबंधनात्॥११॥ भीतोभयात्प्रमु
च्येतसत्यमेवनसंशयः ॥ ईप्सितंचफलंभुक्त्वाचांतेसत्यपुरंत्रजेत् ॥१२॥ इति
वः कथितंविप्राः सत्यनारायणव्रतम्॥यत्कृत्वासर्वदुःखेभ्योमुक्तोभवतिमानवः ॥
॥१३॥ विशेषतःकलियुगेसत्यपूजाफलप्रदा ॥ केचित्कालंवदिष्यंतिसत्यमीशंत
मेवच॥१४॥सत्यनारायणंकेचित्सत्यदेवंतथापरे ॥ नानारूपधरोभूत्वासर्वेषामी
प्सितप्रदः॥१५॥भविष्यतिकलौसत्यव्रतरूपीसनातनः॥ श्रीविष्णुनाधृतं रूपंस
र्वेषामीप्सितप्रदम् ॥ १६ ॥ यद्दृष्टं पठते नित्यं शृणोति मुनि सत्तमाः ॥ तस्य नश्यं
ति पापानि सत्यदेव प्रसादतः ॥ १७ ॥ व्रतं यैस्तु कृतं पूर्वं सत्यनारायणस्य च ॥

स.

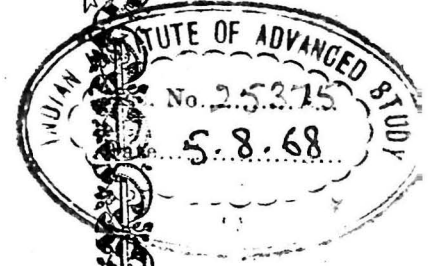
अ. ५

॥१७॥

तेषांत्वपरजन्मानिकथयामिमुनीश्वराः ॥ १८ ॥ शतानन्दोमहाप्राज्ञः
 सुदामाब्राह्मणोह्यभूत् ॥ तस्मिञ्जन्मनिश्रीकृष्णंध्यात्वामोक्षमवापह ॥ १९ ॥
 काष्ठभारवहोभिह्यो गुहराजोवभूवह ॥ तस्मिञ्जन्मनि संसेव्यरामंमोक्षंजगामवै
 ॥ २० ॥ उल्कामुखोमहाराजोऽनृपोदशरथोऽभवत् ॥ श्रीरंगनाथंसंपूज्य श्रीवै
 कुण्ठं तदागमत् ॥ २१ ॥ धार्मिकः सत्यसंधश्च साधुर्मोर्ध्वजोऽभवत् देहार्धंक्रक
 चैश्छित्त्वादत्त्वा मोक्षमवापह ॥ २२ ॥ तुंगध्वजो महाराजः स्वायंभुवोभवत्किल ॥
 सर्वान्भागवतान्कृत्वा श्रीवैकुण्ठंतदागमत् ॥ २३ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणेरेवाखण्डे
 सत्यनारायणकथायांपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ (वन्देवेदांतकर्पूरचामीकरकरण्ड
 कम् ॥ रामानुजार्यमार्याणांचूडामणिमहर्निशम् ॥ १ ॥) ॥ ॥

इदं पुस्तकं मुम्बय्यां खेमराज-श्रीकृष्णदास-श्रेष्ठिना स्वकीये "श्रीवैङ्कटेश्वर" (स्टीम्) मुद्रणाख्ये मुद्रितम् । संवत् १९६६.

॥ इति सत्यनारायणपूजाकथा समाप्ता ॥

त्यदेवस्य त्यक्त्वा दुःखमवाप सः॥एकदा स वनंगत्वा हत्वाबहुविधान्पशून्॥२॥
आगत्यवटमूलंचटद्वासत्यस्यपूजनम् ॥ गोपाःकुर्वंतिसंतुष्टाभक्तियुक्ताः सर्वांध
वाः॥३॥राजाट्टद्वातु दर्पेण नगत्वा न ननामसः॥ततो गोपगणाः सर्वे प्रसादंनृप
सन्निधौ॥४॥संस्थाप्य पुनरागत्य भुक्त्वासर्वे यथेप्सितम्॥ततः प्रसादंसंत्यज्य
राजा दुःखमवाप सः॥५॥तस्यपुत्रशतंनष्टंधनधान्यादिकंच यत् ॥ सत्यदेवेनत
त्सर्वनाशितंममनिश्चितम्॥६॥अतस्तत्रैवगच्छामियत्रदेवस्यपूजनम्॥मनसातु
विनिश्चित्ययौगोपालसन्निधौ ॥७॥ ततोऽसौसत्यदेवस्यपूजांगोपगणैःसह ॥
भक्तिश्रद्धान्वितोभूत्वाचकारविधिनानृपः ॥८॥ सत्यदेवप्रसादेनधनपुत्रान्वितोऽ
भवत्॥इहलोकेसुखंभुक्त्वाचांतेसत्यपुरंययौ ॥९॥ यइदंकुरुतेसत्यव्रतंपरमदुर्ल